

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினம்
வீழ்கதண்புனால் வேங்தனுமோங்குக
ஆற்குக் கியதெல் லாமர ஞாமீ
கும்க வையக முந்தயர் தீர்கவே

இந்து சமயம்.

யாழ்ப்பராணம் சபானு வா
ஜப்பசிதீ கால வியாழக்கிழமை

மாணவர் தொட்ட முயற்சி

பன்னிக்கூடங்களிற் படிப்ப
வர்களாகிய மரணவர்கள்,
அவர்களுள்ளும் விடுதலைக்
ஆண்பின்னிகள் விவசாயத்
தொழிலைப்பறிந்று கொள்வது
ஆவிசிகமென்றும், இக்கால
தங்கில் இங்குள்ள மக்களுக்கு
உசிதமாக இடமிருப்பது
கல்லி பயிரிடுக் கொழுவில் ஸ்
மாணுக்கர்க்கு ஆர்வத்தை
ஆக்குதலின்றி வெறுப்பினை
யே வினைக்கக்கூடியதென்றும்
இப்பத்திரிகையில் முன்னர்ப்
பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்
ாட்டியுள்ளேம். மாணுக்கரா
யுள்ளார், ஆவர்களுள்ளும்,
ஆக்கில லைசாரிலைகளிற் கலவை
பயினும் மாணுக்கர்கள் படிப்ப
தோடு பயிரிடுக் கொழிலையும்
பயின்று மிகவுத தங்களுக்குப்
பெருமைக் குறைவென்று
வினைண்ணத்துடன் யே
இன்றுங் காணப்படுகின்றனர்;
இந்த மாணுக்கர்கள் எவ்வகை
யான பயனுந்தராத பந்தழி
முதலிய வினையாட்டுக்களிலேலே
கொண்டுள்ள ஆர்வத்தில்
ஆசிரதத்தொரு கூழுகொ
ணை ஆர்வத்தைத்தானும்
இந்த விவசாய விஷயத்துறை
பாராட்டி படிப்பறேல் ஜவர்க
ஞைக்கும் உவர்களை சீர்த்த
யார்களுக்கும் இவ்வாவு விஷய
மாக தீவிளவு குத்தமை ஏற்ற
படித்துக் கூட்டாதன்று
உசரால்வாரும்.

பாவம், இந்த மாணவரை
மாதறிரம் இவ்விஷயத்திற்
அறைக்குறவுத் தீர்மையில்லை; இவ்
சாக்ருடையை பெற்றுகள், உபா
தநியார்கள், வீதியாசாலைகள்
னான் அங்காரிகள், அரசாங்க
தீர்த்தாய்பலகுப்பராய் எல்
லாருத் திண்டாட்டு மக்களுக்கு
குப் போதிய உணவுப்
பொருள்களை இந்காட்டுதில்
தான் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும்
மன்றத் துறையே சிறந்து
முயற்சி செய்தலூர், “பட்டா
ஸ்ரவண சண்டாளன்” என்ற
பட்டியல்மறைந்து, புத்தகாரா
ண்மாகப்பலுசமடிரைத் தலைப்
பட்டத்திற்குதான், இந்தயாழுத
வியவுவேற்றி காடுகளிலிருந்து
ஆக்கே எவ்வகையான உணவு
பூப்பெராஞ்சாக்கும் அமக்குமுடி
செய்யப்படாதொழித்து பிறகு
நான், நாம் சம்ரூல் எந்துதுக
காட்டிய மக்களுக்கெல்லாம்
பலுசத்தும் உறைப்பும்போதிப்
உணவுப்பெராஞ்சாக்கனாச சாதா
தாட்டுதிலே ஆக்கிக்கொள்ள
வேண்டுமென்ற எண்ணும்
புலப்படலராண். இப்பொ
ழுத் புலப்படலத்தான் அவ

தென்ன? விவசாயத் தொழிலை
கிணத்த மாத்திரத்திலே பயி
ன்று செய்யலாமென்றால் அது
சாத்தியப்படுமா? இந்த உலக
யுத்தங் தொடங்கிய காலத்திலை
இந்த மக்கள் இவ்விவசாயத்
தொழிலையிட்டுச் சென்கம்
தித்தார்களா? இல்லை! பஞ்சம்
வகுத் தமிழ்வருத்தத் தலைப்
பட்டப்ரிஹ்ருதான் செய்வதின்
நடத்து தெரியாத விழிக்கீ
ருக்கள். எங்கள் அரசினரும்
இப்பொழுதான் விவசாய
விஷயமாக உணவு விஷயமாக
ஏதும் முறந்து செய்யத் தொட
ங்கிறார்க்கிறார்கள்.

இலக்கையிலே சமயோசித மாக வியிக்கப்பட்டுள்ள விலப் பகுதி யதிகாரி பள்ளிக்கூடப் பின்னை குறும் பள்ளிக்கூடத் தோடு தொடர்பான விலங்க வில் உபாத்தியாய்க்கண்டன் சேர்ந்து பயிரிடும் தொழிலி னும் ஹோட்டஞ் செய்வதினும் ஈடுபட்டு உழைந்தன வேணு உமென்ற கொள்கை பூண்ட முயற்சி செய்கிறார். இது மிகவும் சிறந்த முயற்சியாகும்; ஆனால் இந்த முயற்சி எவ்வளவுக்கு அதுகூலமடையுமோ என்பதை இப்பொழுது நாம் சொல்லமுடியாது. நமது நாட்டிலே ஆகக்கூடியனவும் உணவுக்கு இனிமீபமைபாதனை மாக்க பொருள் பண்டகள் அகப்படாமல்கின்ற இவ்வளவு மக்களாகப் பாரக்க சிறந்த தோழும் கஷ்டப்படுகிறோம். கற்கிழியும் வெள்சூழ்களாகப் பவுண்காயம், மிளகாய், மல்லி, மினகு என்னுமியவகள் போதிய அளவிற்கு தாங்கே அகப்படாமல்மால் இந்த நேரத்திற் பெரிதாக கஷ்டப்படுகிறார்களே. இந்த நான்கு வெஞ்சனங்களும் இவ்வளவு கையற் பலவ்டங்களில் வேண்டிய அளவிற்குப் பயிரிடக் கூடக்கனவாரா. இன்னும் இவ்வளவு மக்களின் வித்திய வாழ்க்கைக்கு இனிமீபமைபாத உணவுப் பொருள்கள் பல எங்கள் நாட்டில் விநாக்கிப்பண்ணும் ஆக்கிர

வெள்ளு வல்லாயிப்பது முதல் காரிக்கள் இவ்விருக்கன்றார்கள். இப்பொருள்களை மேற்கூற சொல்லப்பட்ட விதத்தையாசாலே ஆசிரியர் மாணுகர் மூலமாக ஆக்கக்கூட்டாவதற்கு முயற்சி செய்யலாகுமே. ஆகவே கல் அரிகள் வதத்தை உரிமைகளுக்கு உரிமைவாய்ப் பரந்து சிக்கவற விணையாட்டு முன்னிலக்கன மெல்லாம் காலத்திற்கேற்ற வருது, நீர்ப்பாய்ச்சுத்தங்களைப் பண்ணுக்களத் தீராண்டிச் சிற நீத் தோட்ட வில்யாக்கு உபாத யாராக்கனும் மாணுகர்களும் பழங்கு ஏராழிக்கையே செய்கின்றன.

மாறுக்கும்காரன், உபரத்தியா
மரக்கும்கார என்ன குறை
நேரப்போகிறது. எந்த நீங்க
யும் அரசனர் தமிழ் எங்களு
து உணவுப்பொருள் விஷாபத
நல்ல துணவுப்பரிசு எந்களும்
அங்கியகாடு களிலிருந்து எங்க
ஞக்குப் போதியனவுப்பொ
ருள் வகுது சேரும் என்ற ஆந்த
எண்ண வகுன் ஆப்பொழுதுவும்
காலாலாலங்கிடமுழுக்கரமான
புதுச்சூழல்பற்றிக்கொமிப்ப
ட்டறிமுடிமுக்கிளிவுவாங்க

உலகம்பலவிதக் கதை

(മുൻ്നിസ്ത്)

“....இதுநின்றி
எடுத்த கருமக்கள் ரலா....”

இந்தப் பெரியவர் சொன்னதை
யிட்டுக் கவுண்பட்டுக்கொண்டு
நான் இருக்கும்போது இன்னை
மொரு அன்பர் என்னிடம் வாசி
தார்; என் மகாங்கு ஏங்கேற்றும்
விவரகம் பேசும்படி அவரிடம்
நான் முங்கேயே சொல்லியிருந்தேன்;
அவர் வாங்வட்டனே அவரை
உபசரித்து இருக்கச் செய்து
“அம்மரன், ஏதும் விசேஷமான
டோ”; என்ற ஆவதுடன் கேட்டேன்;
அவருடைய பெயர் காஞ்சி
நாளூரும் கந்தரம்மான் என்று
அவரை யழப்பது வழக்கம். சிலர்
நேரிற் பேசும்போது அம்மரன்
என் றுவினித்துப்பேசுவதமுண்டு;
அதனால்ருன் ஒன்றும் “அம்மரன்”
என்று அழைத்தேன்; அவர் என்னைப் பராது “தமிழ் விசேஷம்
அதிகமில்லை; உம்மூட்டயத்திலையின்
கருமத்தை நான் மற்றுத்தபோக
வில்லை; நான் கல்லாய் அறிந்த சிலவை
இடங்களில் உசரானப்பராத்தேன்;
அதிகமாகச் சொந்தத்துட் பெண்
ஊண்டு என்று சொன்னார்கள்;
ஒரு இடத்திலே மாததிறம் ஒரு
மாய்ப்பின்னையுண்டு; அந்த மயப்பன்
பீக்கு இருந்து பொன்னிலையுண்டு;
நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்த்த வரையின்; போதிய
பொருள்பண்டம் காண்டியுமியுண்டு;
நல்ல தோற்றுமானவன்; வயசும்

ஷங் காயம் சிச்சயமன்க ? என், அவர்கள், சுத்திக்குமரங்கள், இப் பாழுதை விவகாக்கத் தம் ஒன்றைக்குச் செப்துவதைத்திட்டுப் பிறகும் படிக்கவிடலாமே; அப்படி ஊரில் நடப்பதுமூண்டுதானே; அம்மான், அப்படி ஏதும் ஒழுக்கு செய்யலாமென்றால் அந்தவிஷயத் திலே தலையிடுக்கள்; அல்லவிட்டால் வேலிருக்கினும் பாருக்கள்; இந்தக் கருமாற்றத்தை சிற்காலம் போவ பார்த்திர்க்காரனால், தாயில் ஸரக் குமரை ஒரு கணக்கேர்த்த புண்ணியிப் பங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற அவருக்குச் சொல்லி யிருக்கேன்; என் பரிதாபத்தைப் பார்த்துவிட்டு அவரும் “தமிழ், சீர் கவலைப்படவேண்டம்;” உம் பின்னே வேறு என் பீன்னை வேறொன்று கான் எண்ணால்லை; கான் எண்ணால் இப்பற்ற முயற்சி செய்கிறேன்; ஆனால் சீர் அசிகம் அவசரப்பட—வேண்டாம்; இதுத்துமுயன்றும் ஆகுரான்றி, ஏதிகத் தகுமாகங்களை என்ற பொருளைப்போர்த்தி கருக்கிறார்கள்; ரடக்கவேண்டிய காலம் வந்தாரங்கள் எதுவும் நடக்கும்; சரி, மாக்குச் சம்மதானால் அந்த வீட்டிற்கொய்க் கூற முருக்காட்டன் பேசிப்பார்க்கிறேன்; ந்பாவங்களையும் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்; கருமங்கைக்குமொன்று கான் பிறகு தாந்திர வருத்த ஏற்றுவேன்”; என்று காந்தர் எனக்குத் தேறுதல் சொன்னார்; காஜும் ஒரு வருமானத்தேற்றினேன்!“

“கல்யாணங் செய்யக்
கனவிலும் உடன்படிக்

“குழந்தைய், புவனம்! ஒருவழா
மனங்கிறதைய் காண, முந்திச் சொன்ன
ன பெரியவர் எனக்குத் கல்யா
ணம் பேசி வந்த செய்திகைபக் கூ
தருக்குச் சொல்லிக் கிரித்தேன்;
அப்படிச் சொல்லக்கேட்ட கந்தர்
ஏன் என்னத்தை சிரித்தீவர்; சிறுதோறேம் பேராக்குத்துவிட்டு என்னைப்
பார்த்து “தம்பி, அத்தப் பெரியவர்
சொன்னத்தும் நியாயமுண்டு;
எதனையும் எடுத்ததுடன் ஏற்ப
வொண்ணுது; கேட்டவட்டன் மறு
க்கவலையும், ஆப்படிதோய்க்கு
பாதல் சொல்லவேண்டும்” என்று
ஆற்றலாகச் சொன்னார். “என்ன,
அய்யான்; என் விஷயமென்றாலோம்
ந்த கீங்களுமா இப்படிச் சொல்லு
கிற்கேடு” என்ற கான் மனவருக்
தத்தோடு அவருக்குச் சொல்ல,
அவர் “அப்படியில்லை, தம்பி, உம்
முடியடையின்கூக்கு உற்று இரு
பெண் தனை வேண்டுமென்றால்கான
நும் விளைக்கிறேன்; அப்படிக்
கூத்துத்தன் அத்தப் பெரியவ
ரும் உமகுருச் சொல்லியிருக்க
வேண்டும்” என்றார். கந்தர் சொன்ன
வராக்கதை என் மனத்தில் ஆகி
நிர்க்கதை ஆக்கியிட்டது; “அம்
மன்; விணுவராக்கதை பேசாதிர்
ஙன்; என் அருளமயான பின்னைக்
கான் எனக்குத் தயைத்துவே வாழு
கிறீர்வைப்பார்வையாற்றும்.”

கொள்ளலாகுமாரி “சிறைத்தே
ஷ்டன் தெரத்தேடு” எதாழு
நாண் சுவாயின் உழுதுண
வினிது’ என்ற இந்த முறை
களைக் கல்லூரி வழித்து விப
த புத்தகெராண்மி நவீன
முயற்சிகளிலே தலையிட்டுமை
மின்னால் எங்களுக்கு இக்
கடுகுதி நேரலரியான்பகுத
வினியேதும் உணர்ந்து நாம்
லோமும் பயிரின் சொறி
லயே வாக்கங்கொண்டு உழு
ந்தல் வேண்டும்.

ஷங் காமய் சிச்சயமன்க ? என், அவர்கள், சுத்திக்குமரனுஸ், இப்பொழுதே விவகாசத்தை தம் ஜிக்கர்தூசு செப்துவதைக்கீட்டுப் பற்றும் படிக்கவிடலாமே; அப்படி யீர்கள் கடப்பதுமுண்டுதானோ; அம்மான், அப்படி ஏதும் ஒழுக்கு செய்யலைமென்றால் அந்த சிலபுபத் திலே தலையிடுக்கள்; அல்லாவிட்டால் வேவிரைங்கீஜலும் பராருக்கள்; இந்தக் கருமாதைகள் சிரத்தை போவா பார்ப்பிர்களானால், ராயின் லரக் குமரை ஒரு கரைசேர்த்த புண்ணியம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற அவருக்குச் சொல்லி யிருக்கேன்; என் பரிதாபத்தைப் பார்த்துவிட்டு அவற்றும் “தம்பி, சீர் கவுப்படவேண்டாம்; உம் பின்னே வேறு என்ன பின்னே வேறை என்ற கரன் என்னசில்லை; கரன் என்னால் இப்பற்ற முயற்சி செய்கிறேன்; ஆனால் சீர் அசிகம் அவசரப்படவேண்டாம்; உடுக்கதுமுபன்று அதுகூன்று, எசிக்க கருமகள் ஏவா என்ற பெரிபோர் விதித்திருக்கிறார்கள்; டைக்கவேண்டுக்கரம் வங்கரம்பூன்றுள்ள எதவும் நடக்கும், சரி, மட்டுமிக்க சம்பந்தமானால் அந்த வீட்டிற்கிப்பாய்ப் பெற முருக்களுடன் பேசிப்பார்க்கிறேன்; சிரபாக்களையும் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்; கருமாக்கைக்கீட்டாம்; உடுக்கதுமுபன்று அதுகூன்று, எசிக்க கருமகள் ஏவா என்ற பெரிபோர் விதித்திருக்கிறார்கள்; என்ற கரன் என்னதைப் பதில் சொன்னாலும் நியாயமுண்டு; எதனையும் எடுத்துவிடன் எம்பொன்னாலும் கேட்டவுடன் மறுக்கவானானாலும் ஆப்பிரோடோய்து பதில் சொல்லவேண்டும்” என்ற ஆதாரகள் சொன்னார். “என்ன, அம்மான்; என் விஷயமெல்லாமரங்கள் மீதுகளுமாறு இப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்” என்ற கரன் மனவுருத்தத்தோடு அவற்றுக்குச் சொல்ல, அப்படிப்பல்ல, தம்பி, உம் முடியப்பின்கொக்கு டாக்கி ஒரு பெண் தலை வேண்டுமென்றாரானாலும் வினைக்கிறேன்; அப்படி கிணத்துத்தான் அக்கத்துப் பெரியவரும் உடுக்கதுமுக்குச் சொல்லப்பிரிக்கக் கூட வரும்பூலாமல்லாமல் என் மனத்தில் ஆக்கிரமிக்கிறதை ஆக்கிரமிக்கிறதை; “அம்மான்; வினை வராத்தை போதிர்கள்; என் ஆருமையான பின்னைக்காலை காலைத்து விழந்துவிட வாழுகிறேனெப்பாரிய என்று இன்னுமிரு வாழுக்கை வேலுவென்று கரன் இருக்கவில்லை; வாழுவேண்டிய காலைமல்லாம் வராத்துக் குடிக்கத்; என் பின்னைக்குத் துணைக்கூடுமென்றால்கூட பெண் வினையைத் தெடுவிட்டிருக்கிறேன்; அவ்வளவுந்தான் கரன் செப்பத்துக்கூட; என் பின்னைக்குத் துணைக்கூடுமென்றால்கூட செல்ல எனக்காரு துணையைப் போட்டிட்டால், என் வாழுக்கை ‘கோவண்மான்திசிப்பதுக்கூடினவே பாத்துமாம், அவுண்டாக்கீர் மேஜிரிப் சொல்மேசா...’ என்ற வித

ପ୍ରକାଶନ

(கோழுப் பிவேகராந்தசைப் ஆகரவில் தீபாவலித்தினாத்தன்ற
வாரனூலி கிளையத்தில்
திரு. குல. சபாநாதன் அவர்கள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு)

இல்துக்கன் வெரண்டாடும் பண்டு
கைகளும் தீவாலையும் ஒன்றுக்கும்.
இத்தீவாலைப்படியாக ஆண்டு
தேராதம் ஜூபிலி மாதத்து அப்பால்
கத்தீச் சுதாந்திகி பொருள்கிய
வயக்கறை தொடங்கியின்ற வெரண்ட
டிடப்படும். இப்புண்ணிய காளி
வேற்கியிருப்பதுமில்லை என்கென்று
தேய்த்து சீராதி, புத்தாடையுடைய
தது, அனியன அனித்த பூசுவன
பூசி, திருக்கோயில்யும் பெரியோ
ஸரபும் கண்டு வழிபட்டு, தூயலன்
ஷலை சுற்றுப்பார்க்கியின்ற யீருக்க
ஏன் சுற்றாத்தாரோடு உண்டு மக்கு
வது வழக்கம். இவ்வளவில் தீவா
லைக் கொண்டாட்டமாரும்,

இந்திப்பாவலித் தினத்தில் இப் பண்டிகையின் வரவுற்றையும் அறி ந்து கொள்வது கன்றுதலின், இப் பண்டிகை கருக்கம்கூட அதனைக் குற்பிட விரும்புகிறோம். தீபா குழி எண்பது யினங்குவிலிசை எனப் பொருப்புசெமெனினும், என்னுடைய குத்து வழிபாடு எனப்பட்டு பொருத்த முடைய கருத்தாகும். ஆகவே, நீபாலிக் கேள்விட்டத்தென்ற யினங்கேற்ற ஆற்றை வழிப்பெறுவது தான் சிறநூல் கேள்கொயிருத்தல் ஓவிண்டுமென்பதாயிற்று. ஆனால் இத்தினத்தன்ற யினங்கேற்ற வழி படித்து வருவதும் தூண்டும் கேள்கெம் தெண்ணித்திபரிடை இப்பொழுதிற ப்பதாகத் தாண்பட்டால்விடும். ஆயிர நம் இது வடத்தஞ்சியிருட்டக் கண் ப்படுகிறது. தீபாவலியெனினும் போவலியெனினுமாக்கும்.

இத்தோவலித்தினர்தான் காக
சதுர்த்தி விழாவும் கொண்டாடப்
படுகின்றது. இவ்விழாவும் அக்
கொண்டாட்டமும் ஒருவரிலிரு
ங்கு கொண்டாடப்படுவது பற்றி
வேற்றுமை தெயிவாலும் இரண்டும்
ஒன்றென்ற பலர் கிணங்கு கொண்
த்தாகின்றனர். அது தவ
ஞூன் எண்ணமாதும். காக சதுர்த்தி
தீவியலிலே நீபாவலிக் கொண்
ட்டப்பட்டுவேறு, காக சதுர்த்தி
கழாத் தெட்டங்குவதற்கு மிகமுங்
பெய் கால்ப்பதைட்டி நீபாவலிக்
கொண்டாட்டம் இருக்குவது; இந்தக்
எண்ணாக எல்லாரும் சாதியத
வேற்றுமையின்றத் தொண்டாடும்
கொண்டாட்டம் நீபாவலியும் கைப்
பாங்கத்துமென்றும் இவ்விரண்டு
இமேபாதும்.

திருக்கார்த்தைக் கெருப்புப் பிற
ந்தாராமி, ந்தபாலி விளக்குப் பற
ந்த சாலூமாகும். கெருப்புப் பிற
ந்த காளன்பதபற்றித்திருக்கார்த்
கையெல் இந்தக்கள் விளக்கேற்ற,
கெருப்பை வழிபடுகின்றார்கள்.
ஆகவே திருக்கார்த்தையைப் பற
விளக்கேற்றினாலும் அது கெருப்பு
வழிபடேயாகும். விளக்கு வழி
பட்டுக்கு எண்ணெயும் நூலும்
இன்றியபையாதனவாரலால், அள^க
க்குப்பிறந்த சுவாதி காளன்றே
நூலும் நூலாடைகளும் எண்ணெ
யும் வழிபடப்பெறும் சால சுதாந்
சுதையைதும் பெயர்வாட்டுதைக்
கும் பதற்கு ஒரு ககை வழங்கப்
வழங்கப்படுகின்றது. பூரி கிருஷ்ண
பகரை பூரிலாகத்தல் அவர்கள்
தது தருமிலையாடகள் புரிக்கு
யுருங்காலத்தில், பிரகஞ்சிவரத்
டபுரம் எனும் காகிலை சுராக்கரன்
என்னுமீரா அரக்கள் ஆட்டி புரி
தது சுதையைது, இவன் பற்றவழிவு
கொண்ட நிறுமாலுக்கும் திலைக்குரு
க்கும் பிறந்தவன். இவன் சுகரம்
கர்மை தவழுங்கயது பலவரங்களைப்
பெற்றுக்கொண்டிரும், செலவுச்

கும் பற்றவன். துவன் ஏயற்
கீரிய தவணைச்சுப்பு பலவரங்களைப்
பேற்றி நூற்றாண்ணினும், செலவுச்
செழுக்கல்ல கெடுக்கோலடக்க

கடாரத்தே தொடங்கினான். இவ்வால் கேவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் சொல்ல என்றுத் தயாரியிட்டுத் தூக்கான். மேலும் தேவேஷ்டிராவுக்கும் அவ்விடையை நாயர் அசித் தேவேஶ்வரருக்கும் பெரும் துண்பங்களைக்கொடுப்பத் தாத்தேவேஶ்வராவுடைய ஏதனிகீழையும் கவர்த்தி தெருக்கிறான். வினாவங்மொன்னிடையை மன்ற முதலைப் பல கண்ணியர்களையும், காஞ்சிர

வல்லப் பெண்களிடமும் சிறைச்சங்கது 16,000 மக்களினர் சிறையில் வைத் திருத்தங்கள். இவ்வழாட்டைய கொடுன் கீகலாட்சிக் காலத்தில் நிர்ச்சயங்கள் யாவும் மட்டும் தீச்சிசெல்கள் யாவும் தலையிரித்தார்டன். இங்கான் ம் தன்பம் எப்பதை தேவாற்றும் ம் க் கு ம். முறையிட்டையை பருவம், கருணை வள்ளுவதையை மீதிரு விணை பரமாத்மா பேர்க்கோவலை கொடுவது சுத்தியிரப்பம் தேவோட்ட தேவிற் புறப்பட்டு பிரச்சிக் போக்டிபூருஞ் சென்ற நாரகாரனுடன் பேர் தொடுத்தர். நாரகாரனும் கோளை சென்னியுடன் கண்ண பிரசௌ வதிர்த்துப்பெரும்செய்தார். நாரகாரன் யிடுத்தபாணமென்றினும் பீடி கெழுஷன் சோர்த்து தேவின மீத சாப்பவைத்தக்கண்ட சுத்தியபர ஸமீர் தம்முடைய கணவினைத் தேவற்றப்பதமுற்றி, தாமே விக்கியலை தூத அளவற்ற பாண்யகளைத் தொடுத்து, கொடிய நாரகாரனுக்கு அதிக துணபததை வருத்ததார். வீளைத்தக்கணவிப்பாரன், இன்னுக்கள் யாவும் திடுக்கீழும்படி தன

தச்சுக்கரப்படையை உபதீர்ச்சித்து
உவக்கரசர்கள் கொள்ளல், அவன் இறக்க
அம் தருண்டத்தோன் நல்லுறைரச்சி
ப்பறவுனுப தான்ஸ்காக்குற்றம்
வெட்டுப்பட்டி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பர
ாத்மாபிடம் மண்ணிபுகுத்தேடி,
வூட்டுக்கான்னை பரவுதம் ரெராரு
தி, தான் இறக்கும் ஆவ்வைப்படச்
மத்து அபராபகத்துச் சுதந்த
க்கித்தாறும் மக்கள் சீராந்திப்புக்
கூட்டுறடுத்து பவாச் செய்யக்கண
க்கு ஒன்றாவன்த் தெழுது மைழு
ரம் செய்விக்க வேண்டுமெனக்
கட்டுக்கிராண்டாகக் கீற்றப், கண
பரிசான் ஆட்டகட்டளையான இத
பரவுப்பண்டிகை கொண்டாடப்
ட்டு வுருக்கந்றவக்கன்பர். இது இற
க்குப்பற்றிக் கொண்டாடப்படுவது
ஏப்பற்று நிதியின் பெயரங்கள்

இனி, விழ்ணுபுரணம் தீக்கதை
யச் சீற்களை வேறு உருவத்தில்
நான் நடை. தேவுபாற்றுதலோ
நூற்று திருப்பாற்றுதலைக் கடைத்
பழுது, ஆகையால் விஷம் முதலா
பல பொருள்கள் தேவன்னின்,
நான் மகரங்களை தேரன்றின்.
தந்துமகனை மகரங்களும் தம்
நியமிகள் வழங்கப்பட்டனவர்கள்.
காலத்தில் கொடியப் பூட்டி புரிந்து
வந்த நரகாரராணக் கேளவனு
ம் திருமகன் தன்னுடைய கண
ன் வெண்டிக்கொண்டான். இதற்கு
யங்கது விழ்ணுவும் அவ்வரக்கு
க் கொண்டு, சித்தவர்களுக்கும்
திர்களுக்கும் வற்றிட்டுத்
படத்தை தீக்கப்படுகின்றன. என
திருமகன் அவ்வாறுசொய்து
முரசல் மனங்களு, தன் கணவுவை
லம் இன்வசரணை. போக்கெனா
கு இத்தூபாவனி கொண்டாடப்
வேண்டு மென்பது இப்புரா
நதின் குற்றதரும்.

இனி, இன்னொரு சாமர் இப்புரா
த கஷத்தினை பொறுக்கி, சரித
(கோட்டாச்சி 4-ம் பக்கம்)

கம்பார விஞ்சிய கச்சியம்பார்

கந்தபுரணத்துக் காட்சிகள்

[தென்புலோலியூர், திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்]

“பழக்கப் பழக்கப் பாறும் புளிக்கும்” என்ற சொல்லுவராக்கன். ஒரு வருடன் - ஒருபொதுணரைக்குடியேடுக் கல்லூரகப் பழக்க-ஏற்பட்டு-யாத்ரால் அகிள் ஒருவிதமான வெறுப்பு நண்டிடவாறு இயின்கை; நாம் விரும்பாமல் இருங்கலே அது ஏற்பட்டு, இது நாளாந்த் வரம்ப்பக்கவில் மாந்திரமல்ல, கல்வி-விஷயத்திலும் உண்-சம்கங்களும் செய்தார். சுவிக்கன் அது வித்திக்குப்பார்கள்.

நட போற்றப்பட வேண்டியது. ஆற்றின் வழியு முற்றுக்கச் சித்தி ரிக்கப்படுகின்றது.

ஒத்திர நூர்முசி வீரவு மேகவே
யந்தமில் கடற்புன வருக்கி யார்த்
வந்தா வுவரியின் வண்ண மென

இத்திரன் வாகனமாகக் கொண்டு செலுத்துகின்ற முக்கியத்துவம் (அ.)

குக் கம்புதூயை கமிகனில் ஒரு வித வெறுப்பு உண்டாறிற்று. அதனாலே, அவர்கள், “இது போன்பிப் பாட்டு-இதைக் கம்பர் பாடுவில்லை யாரோ பாடி இராமாயண எட்டிடல் சொருகி யிட்டார்கள்-இது வந் தரு பாட்டாக இராமாயணப் புத்தகத்தில் ஏற்றிட்டது” என்று (திரும்பி) வருகின்றன. அவர்களுக்கு முஞ்சி அவற்றில் சொன்னுடைய நீதிகளைப் போடுவதையும் விரத்தனாவாய்ப் பராத்துதலையும் அல்லே, கடவுள்ளிலைக் குத்தன. திரும்பி வரும்பொழுத உவர்க்கடலைப் போல-எரியசிறந்தன வரச்-திரும்புகின்றன.

சொன்னுக்கிருக்கன், அதிபோது வினிப்பட்டுக்கூடின்ற-திரு. டி. கே. சென்னாரங்கள் முழுமொழியவர்கள் தீவிப்பதற்காகவே போற்றப் படுகின்ற-இராமாயணம் இதன் பபநக்கலே ஏழுத்து என்னம், நாறு பீர் சிமிசனம் எழுதிய பாட்டு களே-வெறுமென்னைப்பாட்டுக்களை-தாக்கிம் எடுத்துப் புனிதத்தைக்கண்ட கேள்வு நால்காலை

குருக்கள் நது அது.
கம்பர் ‘கிமகு வங்கவினை’ இப்
து சில நாட்கள், கச்சியப்பர்-கத்திரா
னம்மன் ந் ‘கிமக்கடலை’ த் தங்கவர்-
நற்றிம் பிரஸ்தாபம் என்றும் அதை
பொய்ப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றது.
கச்சியப்பரா ஒரு தனிப்பெறுக
விஷயக் கூறுகிறீர்க்கான். கம்ப
ருக்கு ஒரு வழிக்கட்டியாக-குருவி
பைப் போய்க்குறு-இருந்தவர் கச்சியப்
ப்பர் அவன் என்பதை எல்லோரும் ஒப்
க்கொள்ளுகிறார்கள்.

புமிக்குங் கணியாப் பூன்ற
பொருளு சங்க புதைக்கிற்கும்,
யிவிக்கத் துறைகள் தங்கி,
ஜூத்திகள் செய்தினாகி,
கிழறுத் தேவிக்கு, தன்னென்று
நழுக்கும் தழுவிச்சான் சீர்
நிலபுனக் கீட்டத் தீர்க்காகி ॥

என்று கூறும் கம்பர் கருதிப்புத் த்திருவாண்டக்கையே என்பது பல நாடுகளிலும் வருமானம்.

அப்போவதும், அப்பிராயங்களோடு நின்று பிடித்து, கந்தராணக் கட்டிலை உத்த ஆராய்க்கு பார்ப்பேயும், இது பொருளாலும் அலைத்தாலும் தமிழ்நூல்கள் யாவற்றினுட்டு மாக்குத் தெரியும். பெந்த காப்பியு விவக்க

உவமை குறிசிறு. ஆதைசிறு-அவர்க்குத் திருப்பிடியே வரவில்லை; பின்தும் பின்தும் உவமைகளை அடிக்கங்கொண்டே போகிறு.

“கந்தர வரவில்லை தேவன்தான் மீமிக்கி கந்தகி களிற்கு கலையில் காட்டிப்போன் முஞ்சுறுத்து முழுக்க

“புலவர்கள் உடனாக்கு
திகம் சிற்றவராகத் தேற்ற
வர் யார்?” எனது தேட்டபெற
“கச்சியப்பாரே சிற்றவர்” என
அர். அவர் சும்மா சொல்லியிட்டுப்
பக்கவிலை; நூல்கணக்கில் “கச்சி
ப்பர் கய்க் கய்க்”பற்றிப் பல்வீ

உலகம்பலவி தக் கதை

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மரக வல்லவர் வங்குதே கேருட், என
தான் பலவற்று மறுத்து
சொன்னேன்; அதற்குக் கங்கா
மாண் “தம்பி, உம்புமையை ரோடு நூ
திகைப் பதினொரு முதலையாக விட்டில் வை
திருக்கிறேனென்ற தொல்துக்கீர்
இப்படிப்பட்ட பெப்பு சென்னை
திமுக்கு உதவுமா? இவர்கள்
கவிஞர் மராத்திக் கலை வாழ்வை
வரே, சீர் இரண்டாந்தரமாக நூ
பென்னை யெடுத்துக்கொண்டால்
அப்படி வருபவன் உமது மக்களுக்கு
துத் தாய்க்குத் தாய்வாரிக்குத்
உம்புமையை பின்னைப்பட் பார்க்காப்
பாள; அல்லாமலும் உமது மகள்
மணம் முத்தத் பிறகு சிறியதா
யென்ற மூலமையில் அவன்தனே
கெண்டாடவேண்ட வரும்” என
தா இப்படிப் பல காரணங்களைச்
சொன்னார். அம்மான், நீங்கள்
வேறு எதனை வேலையில்மன்றுவன்
கேள்வுகள், செய்கிறேன்; “இந்த
நூற்கேள்வையை மாத்திரம் கேள்ள
திர்கள், கல்பானங்களையெப்பக் கண
விலும் உடன்பட்டாட்டேன்; என்
பின்னைக்கு இஒசெபல் விருப்பமாக
யிராது என்ற சொல்லி நான்
மறுத்தேன்; “ஏதோ சொல்ல
வேண்டியதைச் சொன்னேன்,
இனி உமது இஷ்டம் தம்பி, ஆனால்
உமது மக்களுடைய குறுப்பதை
ஊன் முன் சொல்லியெப்படி என்னும்
இப்பற்றுவரையில் பார்க்கிறேன்”
என்ற சொல்லியீட்டு அவர் என்
விடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு
போயினார். மகளே, புவனம்,
ஊனம் கந்தமானும் போசம்
போத என்னை மறந்த நான்
சம்ஹுரயகாக விபராயம் பேசியிட
டேன்; அந்த நேரத்தில் என் பின்
வை காலும் அவரும் ஏதோ பேசி
சுப்படுகிறுமென்று என்னிக்
கொண்டு தலைவாசனிற்கு அடுக்க
வுள்ள அழற்சியில் வந்த நின்று
நாங்கள் இருவரும் பேசிய நியர
யங்களைக்கேட்டு விட்டார்கள்; நான்
இரண்டாமுறை விவரகஞ் செய்வ
தற்குக் கான்தான் தடைபென்று
என் பின்னை விணக்கியிட்டார்;
என்னுல்லவோ என் தகப்பனார்
கஷ்டப்படுகிறாரேன்று என் அரு
மைப்பான மகளை; அன்றையில்
ஏன் விட்டார்கள் எனக்கு உணவு பரி. ர
முய்போது என் பின்னை வாடிய
முகத்தோடு இருப்பக்கண்டு நான்
மனம் படைத்து “கண்ணே, உனக்கு
கு என்னிடம்மா கவலை; என்
இன்ற முகவாட்டமாயிருக்கிறோய்”
என்று படைத்தும் குரித்து ஆவ
ஆடன் விண்ணனேயும்; “எனக்கு
நூறு கவலையுமில்லை ஜூரா, நீங்கள்
பேசுவானால் செய்யும்கூடன்று
என் பின்னை என்னைத் தேற்றி உண
ணக் கொராத்; நான் பேசுவானம்
முடித்துக்கொண்டு என் முன்னிலை
மலேயை என் மகளியும் போச
நான் செய்ப்பசொல்லும் அப்படியே
செய்யும்போது, மகளை பார்த்து
“என் சொல்வுமை, சம்ஹி புரங்கள்
கீ முகவாட்டமாடோடு இருக்கத்தைக்
குக்காரணம் அதற்காலைவரமால்
என் மனம் ஆருது; எனக்கு உறங்க
கம் வராது, ஒளியரமாய் உள்ள
தைச் சொல்வும்மா என்று பரிவு
டன் கேட்டேன்; “எனக்கு நூறு
மனவருத்தமும் இல்லை ஜூரா, என்
லையிட்டு நீங்கள் கவலைப்படாதீர்
கள்; சொல்லுகிறேனென்று குறை
பெண் னாரீக்கள்; அந்தக் கங்
தமாமன் சொன்ன பிரகாரம்
நீங்கள் செய்தால் தல்லதென்று
நீங்களுக்கீழேயேன்; ஜூரா, எத்தனை
நாளைக்கு எனக்கு உறங்கிப்போது
ஒருவரில்லாமல் நான் கவலைகழிப்
பது! நீங்கள் இணைத்திருக்கிறையா.

ஏனைக்கு என்னை ஒருவர் கையில் ஒப்புக்கவேண்டி வாட சாதும், புதுக்கீட்டு மூன்றாவர்கள் இவை இன்குச் சுற்றும் ஏழை யென்ற சொல்லி என்னை என்னுடைய சொல்லி என்று சொல்லி வெளிப்பட்டுடேன்” என்ற ராண் தோற்றுவான் எனக்குத் தொலையை; குத்தகைப், புவனை, தீரான் என்முள்ள, என்முகள்தான் நினைவு நினைத்துக்கொள்; என் பின்னை சொன்ன சொல்லிக் கூட்டப்போது சொன்ன திட்டுக்கீட்டேன்; என் மனம் புதற்பூத், சீரை உடுமிகுப்பு; என் மனதில் சொல்லுவதென்று சொல்லி கொடிக்கூடுதலாக பார்த்து அதை என்னினை கண்டாற் போசாஞ் செய்வதை புதுட்டு இடையில் விடுத்துக் கவலைப்பு பிரவாஸைன் நாடு யென்று அப்பொன்ற பாதமுன்னகண்ணீராத்துறை-துறைட்டு, மனத்தைத் திட்டப்படுத்திக்காரணம், அதற்கென்ன மகளே ஸலவரம் போசிப்பிப்பம் கீ போசும் முடித்துக்கிட்டுவா என்ற சரல்லி மெல்லை அத்துக்கிட்டுத் தலையாசுற் பக்கமாக எழுபு, போசிருது போசிக்கத் தொக்கிசெனன். இதம்கிடையில் தரண் சாண்ணதையிட்டு நான் கவலைப்பு வீடுவெனும் அதை அச்சுக்கிணங்க மகளும் போசாம் முடித்துறைஞ்சு தலையைபக்கம் வர்த்து நன்குகில் மிகயரக நின்றுன், மனம் வருந்த என் பின்னை ருக்கபான்; அவன் வருந்தி நான் மனம் சொற்களட்டன.

கல்கந்தாவிற் பட்டினி மரணங்கள்

வள்ளத்தா வல 1—
 சுனி கீழம் மயின் ஆப்பக்கிளில் நெருங்கிடும் சேச்குப்பட்ட-
 98 பட்டுக்கிட சீராண்டில் 91
 பீஸ் மரணமாட்டுக்கனர். இதைத்
 தங்களும் சேர்த்தால் கடந்த வரு-
 கில் மட்டும், ஆப்பக்கிளிலில்
 வாட்டுப்போட்டு சேச்குப்பட்ட-
 320 பட்டுக்கிட பார்வையில் 609 பீஸ்
 மரணமாட்டுத்திருக்கின்றனர்.

புந்தந்த புதை

“தாக்குற வெவ்வெபில் கார்வய
விழ்குமுழுங்குதே
போக்கு மதிர்கூறு பொதாக்குவர்.
போக்குத்தே”

என எழுதப்பட்டிருக்குதல். தினைப்
பண்டத்தே மென்றும் என்ன? அஃது
அவருக்குப் பற்றிக் கொண்டானே.
பின்னர் அப்புவர் பெருமான் எனக்
ளைப் பார்த்து மிகுந்தம் சிரபும்புக்
கூறினார். என்ன சிரபுப்த தகுடியு
கு வேற்றுவது ஏட்டிக் கரைக்காய் காக்
கு கால்வாய்! என்கிமுபத்திலையும் அல்லே
நீர்ப்பி விட்டார்.

"கடி மனமுதலி யுங்கல் குழந்தை
 வித்துப்
 பாடம் பதிப்பார்தம் பண்டு"
 இளைஞர்களுக்கு உயவும்
 பொருத்தத்தை என்னென்றே இயற்
 கைப் புலவையில் சிகாம், காலநிலையும்
 சேஷ்டத் தம மாரா வாசிச்தோம், வாசி
 ததுப் பாருக்கள்.
 "தாக்குற்ற வெவ்வெப்பில்தூராவயிற்
 ரூமுநிலை
 போக்கற் துதிர்தெற் போக்குவர்க்
 போக்குரீற
 கடி மனமுதலி யுங்கல் குழந்தை
 வித்துப்
 பாடம் பதிப்பார் தம் பண்டு"
 தீப்புவலர் பெருமகன் எட்டுக்கு. அற்
 பளைக் கண்ணிசும். மாற்றத் தவியு,
 மொல்லக்கூடம் அவர்கள் வாராது
 போர் வர்க்கம் மாண்பினால் கட்ட புலவ
 கெமக் கிரையும் தமிழ்னை ரீதியில் எப்
 போது தோற்றுவிப்பானோ

வராகம்
னகரத்தினம்—பாக்கியம்
கிகழு கூப்புவருயம் லூப்பசி
காசு நிகதி எனிக்குமை
வூவு 1 மணிவளவிலிக்குறுக்கு—
ஏத்தக்கிள் எல்லார் திரு. சுப்ப
ஏத்தார்களின் ஏகபுத்திரம் திரு
ஞார் செல்வன்: கனகாட்டினம்
ஏவர்ட்டும் ஷெபூர் திரு. பேரிய
இவர்களை கோவெட்டுக்கிரி
திருவார் செல்வன்: பாக்கியத்திற்கும்
ஞாமகளிலவததிற்குள்ளே
நிப்படி, ந்றபுரிக்கிணவிற்கது,
ம்பநிகள் கங்கை ஸ்ரீவங்களையும்
பற்ற இன்பும் இனிது வாழும்
ஊனம் இறையன் திருவுறுள்
வெராசு,

